

MEDITATIE

Het grote voorbeeld van Christus' lijden

(1 Petrus 2:21)

'Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen'.

Iedere Christen wordt geroepen om in dit leven Jezus na te volgen. Dat komt door de trekkracht, die van Hem uitgaat. Hij droeg het kruis verzoenend, schuld betalend, straf dragend. Dan mogen al de Zijnen, die Hij gekocht heeft met Zijn dierbaar bloed, kruisdragers zijn in deze wereld.

Petrus zegt: u wordt geroepen om Zijn voetstappen na te volgen. Zijn voetstappen beginnen in Bethlehem, waar Hij mens werd. Nadat Hij dertig jaar geworden was, zette Hij Zijn voetstappen in heel het land Kanaän. In Gethsémané liggen niet alleen Zijn voetstappen, maar ook Zijn knieafdrukken, want daar heeft Hij Zich gebogen over de aarde en gebeden. Hij is daar tot de dood toe benauwd geweest.

In de zaal van Kajafas liggen Zijn voetstappen. Op de 'via dolorosa', de lijdensweg vanuit Jeruzalem naar Golgotha, naar de kruisheuvel, liggen Zijn voetstappen. Op Golgotha werd Hij aan het vloekhout vastgespijkerd. Toen was er geen plaats meer op aarde om Zijn voetstappen te dragen. Hij is uitgeworpen door de aarde. De hemel werd voor Hem gesloten. Zo heeft Hij gehangen tussen hemel en aarde om voor ons de weg te bereiden naar God.

Als u Zijn voetstappen wil leren kennen, moet u veel in de Bijbel lezen. In het Evangelie vindt u de voetstappen van de lijdende Christus. Hij trekt een spoor van gewilligheid en gehoorzaamheid waarin al de liefhebbers van Zijn naam hun treden zetten. Hij zette Zijn voeten in het spoor van Gods gerechtigheid. Hij volgde het spoor van Gods geboden. Nooit heeft Hij Zich laten verleiden om dat spoor van God te verlaten. Als de duivel probeert Hem af te brengen van Gods weg, houdt Hij stand. En nu zegt Petrus, tegen de slaven, die vernederd en verdrukt worden: Houdt Hem in het oog, want als je Christus niet in het oog houdt, raak je het spoor bijster. 'Volgen', zegt Petrus, 'dat is het leven van een christen'. Niet voor de Heere uitlopen, niet meelopen, maar volgen. Dat is niet romantisch maar hard. De weg achter Christus aan is een weg door de diepte en een weg onder het kruis.

Het is niet de vraag, wat u graag zou willen of niet zou willen. Het hoort bij de navolging van de Heere Jezus Christus. Als we Zijn voetstappen zien, krijgen we weer moed om verder te

We verkeren midden in de lijdenstijd. Dat is altijd een bijzondere periode in het kerkelijke leven. Vanuit het Evangelie of andere Schriftgedeelten mag de lijdensweg van Jezus naar voren komen. Wat heeft de Zaligmaker er veel voor over gehad, ja alles, om onze Verlosser te kunnen zijn! Het Woord van het kruis is wel voor hen die verloren gaan, dwaasheid, maar voor ons die geloven is het een kracht Gods! Het is onze wens dat die kracht ook in de bijdragen van dit nummer wordt gevonden. Om ons kruis blijmoedig te leren dragen. Veel zegen gewenst bij de overdenking van de artikelen!

*H.I. Ambacht
ds. J.P. Boiten*

gaan en Hem te volgen. En wie Christus volgt, kan onrecht verdragen en in gemeenschap met de lijdende Christus zijn naaste vergeven.

Weet u wat het grote voordeel daarvan is? Als je Zijn weg mag gaan, ben je nooit meer alleen. Want daar is Hij ook. Daar zie je voortdurend de voetstappen van Jezus en dan mag je weten: het is geen vreemde weg, die ik ga. Ik ga achter de Meester aan. Hij is daar overal geweest, voor mij, in mijn plaats. Hij kan niet ver weg zijn. Hij is nabij.

Hij lijdt mee. Het is nodig, dat we Zijn voetstappen in het oog houden, want anders raken we het spoor bijster. Dan verdwalen we. Daar hebt u nu het leven van een christen. Kent u het navolgen van Jezus? Het gemeenschap hebben aan Zijn lijden en toch verblijd zijn.

Lijden hoort tot het wezen van de navolging van Christus. Christus roept ons op de kruisweg. Weet u waarom? Opdat wij ons leven zouden heiligen. Dat wordt duidelijk in het 24e vers:

"Opdat wij, der zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden."
Dat is het doel van de kruisweg. Dat is het doel van de navolging. Aan de zonde afsterven en voor de gerechtigheid leven.

Zo leert de Heere Zijn kinderen het kruis dragen achter Jezus aan. Opdat wij Zijn heiligheid zouden deelachtig worden. De Heere ziet ons zo graag heilig, in overeenstemming met Zijn wet. Hij ziet ons zo graag, zoals Zijn Zoon is. Daarom is er het kruis en de kruisweg: het volgen van Zijn voetstappen. Het zien op Zijn voetstappen houdt de moeder in. Als u onder het kruis op Jezus mag zien, krijgt u moed om verder te gaan.

Weet u wanneer je dat gaat zien? Als de Heilige Geest het licht van het Woord laat vallen in je hart. Dan zie je wie je bent in de spiegel van Gods heilige wet. Maar vooral ook in het licht van het kruis.

Als dat beleefde werkelijkheid wordt, zal er wel eens een traan blinken. Een traan van schaamte en ontroering. 'Leer mij, o Heer' Uw lijden recht betrachten, in deze zee verzinken mijn gedachten: o Liefde, die om zondaars te bevrijden, zo zwaar woudt lijden!'

*Houten
Ds. C.G.Vreugdenhil*

Leren geloven (8)

"Maar kunnen degenen, die tot God bekeerd zijn, deze geboden volkomenlijk houden?" (Zondag 44 vraag en Antwoord 114 van de Heidelbergse).

Het gaat over "Degenen, die tot God bekeerd zijn". De punten zijn: 1. Zij zijn mensen met maar kleine kracht. 2. Zij zijn mensen met een lief hart. En 3. Zij zijn mensen met grote plannen.

1. "De macht van het kleine". Dat blaadje was destijds een begrip. Die titel past heel goed bij hoe het ook met Gods kinderen is. "Maar kunnen degenen, die tot God zijn bekeerd, deze geboden volkomenlijk houden?" En dan is het antwoord: "Neen zij!" Je zou zo denken, dat er "Ja" zou hebben gestaan. Want er zijn van die dingen die "af" moeten zijn. Aan vis en vlees mag er niets mankeren. En je kunt het niet hebben als er aan een puzzel een stukje ontbreekt. En een boek moet gaaf zijn. En moeten wij dat dan zelf, als we tot God bekeerd zijn, niet zijn? Toch staat hier: "Neen zij!" Onder de Katharen, die in de Middeleeuwen leefden, kwamen de volmaakten of de "Perfecti" voor. Een van hun kenmerken was, dat zij niet trouwden. Zij dachten, dat je, als je gelooft, een mens wordt met nogal wat extra's en dat je God dan nagenoeg perfect dient. De Katharen streefden dat na. En de monniken streefden dat na. En je komt er vaak iets van bij de sterk evangelisch-gezinden tegen. Ik wil niet met deze mensen spotten. Dat wil ik niet, omdat die mensen daar dikwijls te ernstig voor zijn. Ze maken ons vaak beschaamd. Toch vergissen zij zich. Wat zij vinden, is zo wettisch als wat. Ze bedoelen het goed. Maar het is een oneer voor de

Heere Jezus. Jezus is dan wel ooit hun Zaligmaker geweest. Maar dat was aan het begin. Hij behoeft dat nu voor hen eigenlijk niet meer te zijn. Want zij waren ooit een zondaar. Maar nu zijn zij dat niet meer. Maar dan moeten we het maar liever houden op die stratenmaker, die het geloof met zijn eigen werk vergeleek en die zei: "Ik zit op mijn knieën en ik werk achteruit." Want dat is het geloof. Het is erg gevaarlijk, als wij denken, dat wij de actiever of de vrolijker of de ernstiger christenen zijn. Wij moeten juist niet de betere of de hogere christenen zijn. Maar God wil ons in de laagte hebben. Aan Zijn voeten. "Wij brengen onze kinderen groot; Hij maakt de Zijnen klein." Dat is eigenlijk ook logisch. Want als jij zelf de wet volmaakt kunt doen, heb je Jezus niet meer nodig. En dan heb je een godsdienst, maar zonder God. Zo'n perfect geloof is niet vol van Christus, maar dat is vol van jezelf. Maar de allerheiligsten hebben van de gehoorzaamheid maar een klein beginsel. En pas op de grote dag van Christus zullen wij helemaal bekeerd zijn.

2. Altijd geldt: "Als het beginsel maar deugt." In de kerk en in de politiek zeggen wij bijv. van een jonge persoon die er nog wat in moet komen: "Hij is nog wel wat een beginner, maar zijn beginsel is goed." En dan komt hij er wel. Ons oorspronkelijke beginsel is niet het geloof. Maar dat

is de zonde. Dat beginsel is taai. Taai en onuitroeibaar, voor zover het afhangt van ons. Adam is van zijn beginsel afgegaan. En ook al zijn kinderen trok hij mee in zijn val. Maar de Heere Jezus zet de Zijnen op een andere wortel over. Hij brengt door Zijn Geest een ander beginsel in hen. Dat is het beginsel van de liefde en van het geloof. En nu gaat het er voor ons om, dat we in de Heere Jezus Christus en niet in Adam meer zijn. En dat ons doen en denken niet door Adam meer wordt bepaald, maar door de Heere Jezus Christus. Als de wortel goed is, zijn de vruchten ook goed. Maar er is vaak nog zoveel zonde in ons. Ook de liefste kinderen van God hebben daarvan veel last. Paulus zegt: "Het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, doe ik" (Rom.7:19). Maar toch is hij met Jezus levend gemaakt. Nee, het is niet een goed teken (hoe vreemd dat misschien mag klinken), als ik altijd kan geloven en roemen en als ik van de zonde zo'n last niet meer heb. Maar het is veeleer een goed teken, als ik met mijn zonde meer en meer een strijd krijg en er ook steeds meer een hekel aan heb. Nu hoor ik iemand zeggen: "Waarom horen we in de preek altijd dat nog weer dat klagerige?" Ik denk, dat ik hem wel een beetje begrijp. Maar wat denkt u hier van? Zou een oprechte klacht over de zonde niet een mooiere muziek zijn dan het opgefleurde praten over "Wat ben ik toch goed"? En wie oprecht zijn schuld belijdt, is niet een sombere piekeraar, maar een blij, dankbaar mens.

3. In een oprecht bekeerd hart ligt het verlangen om al de geboden met ijver te doen. De onzuiver liefde zoekt de uiterlijke gehoorzaamheid slechts. De onzuiver liefde denkt: "Als het er

maar een beetje op lijkt." De schijn-bekeerden kiezen daar ook de geboden op uit. Ze kiezen die er uit waar ze mee kunnen "scoren" bij de mensen. Ze scoren bijv. met te zeggen: "Wat een zedeloze films, hè?" En ze hebben gelijk. Maar ze dienen God toch niet met liefde. Maar echte bekeerde mensen vinden elk gebod een belangrijk gebod. Omdat het een gebod is van God. Onze weg is nu nog wel vol vragen. Maar dan zal het de totale heerlijkheid zijn. En er zal geen zonde meer zijn.

*Brandwijk
J.A.H. Jongkind*

De Kruisweg

Markus 8 : 27 -38

*'k Wil u vertellen van de weg die Ik moet gaan,
om 't Koninkrijk der hemelen op te richten
Dat Ik de Christus ben, hebt u alreeds verstaan,
Maar 't onbegrip ligt dik op uw gezichten.*

*Geen werelds rijk van vrede ga Ik stichten...
Wie dat nog denkt, die wek Ik uit die waan
!*

Men zal Mij straks van hoogverraad betichten...

De doodstraf wacht aan 't einde van de baan!

*Mijn dood en lijden worden 't fundament
Van heerlijkheid die daarna aan zal breken...
Voor u en Mij en ieder die Mij kent,
Zal dan de vloek voor altijd zijn geweken,
Gods vrederijk gaat straks voor ieder open,
Die in Mijn spoor de kruisweg mee wil lopen!*

Uit : "Doelgericht" van Joke van Sliedregt

Beloften van Jezus (11)

Blijdschap na droefheid.

"en gij zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden."
Johannes 16 : 20b

Jezus spreekt met Zijn discipelen over Zijn lijden en sterven. "Een kleine tijd en u zult Mij niet zien. En wederom een kleine tijd en u zult Mij zien!" De discipelen begrijpen er niets van. Wat bedoelt Jezus hier nu mee? Jezus geeft aan dat ze droefheid zullen hebben als ze meemaken wat er met hun geliefde Meester gebeurt. Ze zullen verdriet hebben over hun dode Meester. Terwijl de wereld van de godsdienstige joden blij zal zijn omdat ze denken dat ze het hebben gewonnen. Maar de droefheid van Zijn discipelen zal tot blijdschap worden. Daarbij moeten we denken aan de geboorteweëën van een zwangere vrouw. Als het uur van de bevalling is aangebroken, is er veel smart. Maar na de geboorte is er blijdschap van het nieuwe leven. Bij de joden was het gewoonte om te spreken over de "weeën" van de Messias. Er zullen smarten zijn die de komst van de nieuwe Messiaanse periode zullen vergezellen. Die dagen zullen verkort worden. Dat lijden zal niet lang duren. En dan is er de blijdschap, die niemand kan afnemen, net als bij de geboorte van een kind. Zo zal er een korte periode van leed en verdriet zijn. Maar daarna zal er blijdschap zijn. Jezus doelt hier op de opstanding.

Na Jezus' kruisiging is er bij de discipelen een grafstemming. Want ze verstaan niet dat Jezus' kruisiging en sterven de geboorteweëën zijn van het heil!

Maar na hun droefheid komt er dus blijdschap. Die vreugde wordt hun deel niet anders dan door de smart van de scheiding heen. Het treuren van de discipelen is niet de droefheid van iemand die in de rouw is en over een dode klaagt. Hun droefheid is als van een barende, die smart heeft om

de geboorte van een levend kind. Zo gaat het met Jezus door lijden naar de heerlijkheid, en met Zijn discipelen door droefheid heen naar de blijdschap: de vreugde over de opgestane Jezus. Dan komt er een heerlijk weerzien! Jezus voorzegt deze vreugde. Hij belooft hen dat het zo zal gaan. En de Heilige Geest zal komen en de opstandingsvreugde bevestigen. De Geest zal Christus verheerlijken en daarin zullen ze hun blijdschap vinden. De discipelen zullen rechtstreeks in Jezus' Naam bidden tot God de Vader. Hij geeft licht en kracht, ze mogen delen in de vrucht van Christus 'werk. De troost van de bijstand van God de Vader zal hen wonderbare blijdschap geven.

Is er bij ons droefheid vanwege het lijden van de Heere Jezus? Ik deed Hem al die jammeren aan. Voor mij moest Hij daar staan! Het offer dat Hij heeft volbracht aan het kruis, het was al vanwege mijn zonden! Wie die droefheid in ootmoed en zelfbeschuldiging ervaart, mag vaste hoop hebben dat de vreugde van het nieuwe leven hem zal vervullen! Zie maar op die rijke belofte: het zal tot blijdschap worden. Want Jezus volbrengt Zijn lijden. Op die gehoorzaamheid aan de opdracht van Zijn Vader volgt Zijn heerlijke opstanding. Dat geeft wonderbare vreugde, vanwege het paasleven. Door die genade zal God eens al hun tranen uitwissen. Dan geen enkele droefheid meer, maar eeuwige blijdschap.

*Hendrik Ido Ambacht
ds. J.P. Boiten*

Draagt elkanders lasten

Beste lezer,

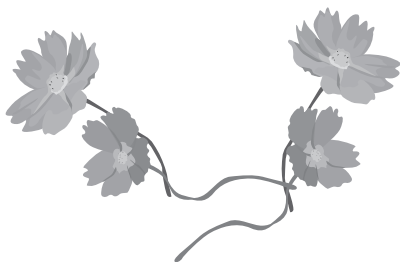
De komende weken staan we stil bij het lijden en sterven van de Heere Jezus. Een tijd van bezinning, stil worden, nadenken over wat onze Heiland voor ons heeft gedaan. Maar ook een tijd waarin we omzien naar elkaar, in navolging van ons grote voorbeeld, Jezus Christus. Ik wens u allen Gods zegen toe!

Wij zijn Zijn handen
en doen Zijn werken
Wij zijn Zijn lichaam,
mogen samen kerken

Wij zijn Zijn voeten,
die op Zijn pad gaan
Wij zijn uitverkoren
om in Zijn dienst te staan

Wij zijn Zijn mond,
vertellen Zijn verhaal
Wij zijn Zijn gelaat,
spreken zelfs Zijn taal

Wij zijn Zijn kinderen,
Zijn dochters en Zijn zonen
Wij gaan ooit naar Zijn huis,
zullen dan in Zijn nabijheid wonen!
(www.gedichtensite.nl, Michèle Pintus)

Verjaardagskalender

13 maart	Mevr. J. Hoekstra, Voorsteek 1, 9101 BC Dokkum
26 maart	Mevr. M. Buijzer, Kerkstraat 5, 4231 BW Meerkerk
4 april	Mevr. Veldman, De Klenckestraat 10, 9402 JK Assen
5 april	Mevr. H. Pleijsier- Bennink, Redemptoristenpark 14, 7503 AA Enschede

Brievenbus

Aleida Jansen,
Kooikerweg 263,
3069 WP Rotterdam-Zevenkamp
Fam. J. Koppert,
Beelstraat 43,
2672 AB Naaldwijk

Puzzelhoek

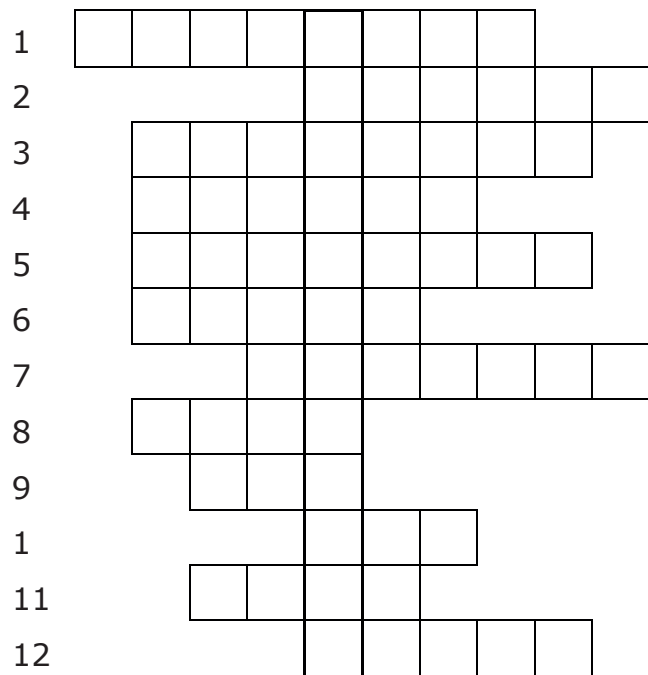
Voor deze puzzel moet u door de Bijbel heen bladeren en op zoek gaan naar de antwoorden. Deze keer telkens 'de vader van...'. Meestal zijn het bijbelboekschrijvers, de andere keren staat de vindplaats er bij. De oplossing kunt u lezen in het dik omliggende vak. U kunt de oplossing insturen tot 1 april.

De vader van:

1. Jacobus en Johannes (Markus 1)
2. Samuël
3. Nehemia
4. Levi (Markus 2)

5. Zacharia
6. Hosea
7. Joël
8. Ezechiël
9. Saul (1 Samuël 9)
10. Jezus
11. Jesaja
12. Salomo (2 Samuël 12)

Vriendelijke groeten van:
 Willeke Breederveld
 Willem de Jagerstraat 40
 3251 BG STELLENDAM
 email: wbreederveld@solcon.nl

Rondom het levenseinde

Voorbereiding op het sterven

Niet aan ieder is het gegeven zich in alle rust voor te bereiden op zijn eigen sterven, zelfs niet op het sterven van hen die hem of haar zo lief zijn. Denk alleen maar aan wat een ernstig ongeval of een ramp teweegbrengt. Het zo plotseling weggenomen worden, zodat je verbijsterd bent, het zo ineens geconfronteerd te worden dat je kind al overleden is, het is verbijsterend. Je kunt ook niet meer denken. Het is een verpletterend bericht. Hoeveel temeer wanneer zo velen in één keer omgebracht worden, uiteengerukt door een explosie of levend verbrand zijn. Wie is dan in staat om één woord te zeggen?

Bij ziekte

Vaak is het moeilijker dan we denken om in zieke dagen ons voor te bereiden op het sterven. Dat geldt de omstanders, maar meer dan eens nog meer degene

die zo ziek is. Want je wilt er niet aan. Je grijpt je aan een strohalm vast en elk positief bericht vergroot je. Zolang er leven is, is er hoop! En zo kom je er maar slecht aan toe om je grondig voor te bereiden op het sterven dat dichterbij komt. Zeker in een ziekenhuis, wanneer het op de zaal zo druk is, men af en aan loopt en je nauwelijks, zelfs in de nacht, tijd hebt om te lezen en te bidden en elk moment gestoord wordt in je denken. Was ik maar thuis, denk je dan. Maar thuis lukt het ook niet altijd om het sterven onder ogen te zien en zeker is het moeilijk bij veel bezoek, hevige pijn en allerlei 'vrome' woorden, die 'hoop' geven. Vooral als gezegd wordt: ik heb veel gebed voor je. Ik geloof dat je beter wordt. Als anderen beweren geen gebed voor je te hebben, wat moet er dan door je heen gaan? Ik schrijf deze dingen omdat ze echt gebeuren en in beide gevallen zieken in grote nood brengen en hun lijden verzwaren.

Zieke dagen zijn niet altijd de meest geschikte tijden om je voor te bereiden op het sterven, op het afscheid nemen van je geliefden, op het klaar komen voor de eeuwigheid, op het zeker weten dat je met lichaam en ziel het eigendom van Jezus Christus bent.

Je hebt zoveel te stellen met je lichaam en de verzorging ervan. Je bent zo moe, te moe om te bidden en te denken. Je valt, ook door de medicijnen, zomaar in slaap. Je bent niet helder meer. Soms is door de ziekte of door het gebruik van de medicamenten je gevoel helemaal weg of heb je hallucinaties, angstdromen en al die nare dingen meer.

En mensen om je heen? Veelal gaan ze het gesprek uit de weg, kunnen ze het niet aan, vermijden ze de confrontatie. Want je moet er wel geestelijk voor ingesteld zijn om geestelijke bijstand te verlenen en geestelijke leiding te geven, ook als het je geliefde betreft. Niet elke ambtsdrager is in staat om echt door te spreken. Soms gaat men er te snel van uit dat het wel goed bij je zit, anderen denken dat het eerder had moeten besproken worden en laten het liggen of komen met algemeenheden aandragen, waar je niets aan hebt en die je nog kwetsen kunnen ook. Zoals dat ook kan gebeuren met teksten die onder je aandacht worden gebracht door deze en gene, die je niet kennen en niet weten wat ze doen.

In gezonde dagen

Voordat de kwade dagen komen, zegt de Bijbel ons. Als je jong bent moet je eraan denken. Als je fit bent, als het leven wenkt. Nog het meest om je hele leven te besteden in de dienst van de HEERE. Want het leven mét Hem en vóór Hem is pas leven. Als je wandelt met God, zoals Henoeh, hoef je in wezen je niet voor te bereiden op het sterven. Het gaat om je leven.

Elke dag opnieuw en heel de dag. Om

altijd dicht bij God te leven. Want dan verandert er niet zoveel bij je sterven. Het leven met Hem gaat dóór!

Bij de kinderdoop wordt in het formulier gezegd dat het leven niet anders is dan een gestadige dood. Met andere woorden: er sterft telkens wat af. En wetenschappelijke gegevens in deze tijd bevestigen dit.

In de trouwdienst beloven bruid en bruidegom samen te blijven totdat de dood hen scheidt.

Zo worden we in de kerk onderwezen om in gezonde dagen daarover na te denken en ons voor te bereiden op ons sterven. Als je pas getrouwd bent denk je daaraan niet zo vaak, tenzij je bij je vrienden er sterk mee geconfronteerd wordt. Een zegen is het wanneer je er sámen als man en vrouw over kunt spreken. Als je alleen bent en blijft is het van groot belang dat er iemand is die weet hoe jij je op het sterven, met alles wat eraan vast zit, voorbereidt.

Telkens weer in de gemeente waartoe we behoren hebben we te maken met het overlijden van broeders en zusters, waardoor wij er op worden geattendeerd dat ook wij eens moeten sterven. Vooral als je ouder wordt moet je er meer aan denken. In je eigen lichaam wordt je er aan herinnerd dat het leven eindig is. Je haar krijgt een andere kleur, je moet doorgaans meer naar de tandarts en vaak is er een toename van bezoek aan artsen en een stijging van het gebruik van medicijnen. Al met al wordt je er hoe langer hoe meer op gewezen dat er een einde aan je krachten en mogelijkheden komt.

Hoe?

Eigenlijk is het een zaak van eerste orde om geborgen te zijn voor eeuwig en dat ook te weten. Je kunt het niet aan laten komen op een misschien, als het gaat om de eeuwigheid. Je moet aan de weet komen of je het eigendom bent van de

Heere Jezus Christus om werkelijk getroost te leven en zalig te sterven. Het gaat ten diepste om het kennen van Hem en het vertrouwen op het werk dat hij heeft volbracht. Zo, dat je kunt zeggen: het leven is voor mij Christus, het sterven is winst.

In het evangelie worden we er met klem toe opgeroepen om voor alles het koninkrijk van God te zoeken. In het Oude Testament lezen we meer dan eens: zoek de HEERE, terwijl Hij te vinden is. Of: zoek de HEERE en leef. Hij is niet ver weg, zegt Jesaja. En een van de andere profeten laat weten dat als je de HEERE gevonden hebt dit leven genoemd kan worden. Want dit is het eeuwige leven dat we God kennen en Jezus Christus. We moeten dit zoeken niet uitstellen. Het heeft haast. Telkens in de Bijbel

lezen we: nu is het de dag. Vandaag moeten we de HEERE zoeken. Morgen kan het te laat zijn. De vijf dwaze bruidsmeisjes ontdekten te laat dat ze geen olie voor haar lampen hadden en kwamen daardoor voor een gesloten deur te staan. Het is wijs om de HEERE vroeg te zoeken, tijdig te zoeken. Voordat de kwade dagen komen en je er geen zin meer in hebt. Nu kan het nog. Nu is het, wat de Schrift noemt, het heden van de genade. Wie in Christus geborgen is, kan plotseling sterven, zelfs als er dan geen moment van voorbereiding meer is om de Heere te ontmoeten. Want wie in Hem gelooft, leeft voor eeuwig, leeft voorgoed.

*Ede
ds. J. Van Amstel*

Lentetijd: nieuw leven!

Men zegt dat de zomer (De Vroege Lente zegt de krant) voor de deur staat. Als dat waar is waarom trekt hij niet eventjes aan de bel dan kan ik zien of het echt waar is. Waarom kijken? Vroeger speelden de jongens belletje trekken en dan was er niemand want ze liepen hard weg. Zie je, het is niet altijd de zomer die vraagt voor een open deur. Ze kloppen wel maar het is een van tweeën, of we zijn zo druk of doof zodat we de bel niet eens horen of ze kloppen met knoppen. We noemen het "teksten". Tegenwoordig praten de mensen niet meer met elkaar of tegen elkaar. De narigheid van dit systeem is dat de mensen niet meer naar elkaar kijken, elkaar niet in het oog houden of onder 4 ogen spreken. De mens wordt steeds meer eenzaam als ze hun leven delen met een doosje met het alfabet er opgedrukt. Je drukt op een knopje en in een of twee

seconden kan je een briefje schrijven naar je buurman die misschien wel in Australia woont. Is dit soort van communicatie de definitie van samenleving? De mensheid is nu de enkeling geworden die nu eenvoudig helemaal alleen is en die de klok (bel) heeft horen luiden maar niet weet waar de klepel hangt. Vandaag trekt de Heere aan jouw bel en vraagt of je eventjes de deur open wil doen. Wel dat kan, maar dan op een kiertje. Hij heeft een vraag. Hoe praat je met je buurman Jan en hoe praat je met Mij, God? Daar moet ik even over denken. Mijn Hollandse communicatie vaardigheden zijn niet zo zuiver meer als vroeger. Wat zal ik antwoorden? Weet je als God aan je bel trekt dan moeten wij eerst leren hoe zijn bel luidt, want wij zijn bij

wijze van spreken horende **doof** voor God. Wel heeft de Heilige Geest dit gezegd door de profeet Jesaja (6:9). (zie Handelingen 28:26), ga heen tot dit volk en zeg: je hoort wel, maar begrijpt niet. Je kijkt wel, maar ziet niet. Het hart van dit volk is onverschillig, ze hebben hun oren dichtgestopt en hun ogen gesloten, om maar niets te zien, te horen of te begrijpen. Daarom kunnen zij niet naar God terugkeren en kan Hij hen niet genezen.

Inderdaad, wij zijn doof voor Gods Woord omdat het mensdom Gods Woord de nek heeft omgedraaid op een andere golflengte en daarna hebben wij door willige ongehoorzaamheid de zender in puin geslagen. Vandaag noemen wij dat zonde. Wij leven in een Genesis 3 wereld, het hoofdstuk in de Bijbel over de zondeval. De Bijbel laat zien dat de zonde van Adam de eeuwige dood geworden is voor alle mensen, altijd gescheiden van God die het eeuwige leven is. Wat nu? Zonder God zijn wij niet enkel "horend" doof maar ook "levend" dood!?

Wat moet er nu met ons gebeuren zodat wij weer opnieuw Gods Woord kunnen horen en er na kunnen luisteren om altijd te leven niet zonder maar met God? Wat er moet gebeuren is dat een levende relatie, een gemeenschap met God moet worden opgebouwd, zodat we samen kunnen leven met God. Daarom moeten wij Gods stem in ons hart hebben/krijgen zodat waar we ook heen gaan en waar we ook zijn, wij onze werken en ons willen kunnen afstemmen op de zelfde golf-lengte van Gods Woord. De Heere moet ons leven-makende adem inblazen, een levende gemeenschap met Hem opbouwen, een nieuw leven, een nieuw hart, een goddelijk gehoor scheppen. Alle mensen nog aan toe. Nee, niet alle mensen. Waarom niet? Omdat wij geloven in een algemene Christelijke kerk dat is, de gemeen-

schap der heiligen, dat is de gemeente, de kerk die in Christus geloven die als een bruid aan Hem toebehoren.

Weet je, wij zijn niet alleen op de wereld. De Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was. (Lukas 19:10). Daarom zegt Jezus: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop". Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.

Openbaring 3:20. Jezus valt zomaar met zijn deur in je huis. Hij is de deur tot het eeuwige leven. Het is echt waar. Wie Mij woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven. (Joh. 5:24, 25). De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie hem horen, zullen leven. Want God houdt zoveel van de mensen, dat Hij zijn enige Zoon aan hen heeft gegeven zodat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar het eeuwige leven zal hebben. (Joh.3:16).

Dus niet luisteren naar het dode gefluister van de wereld maar luister naar de levendmakende luidspreker van God. Die mogen wij noemen het Woord van God die mens is geworden en bij ons heeft gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. We mogen Hem Jezus noemen. Dat noemen wij Kracht naar Kruis!

*Canada
rev. W. de Jong*

Hulp vragen?

Wat zal het jaar 2019 ons brengen?

Vraag ik om hulp?

Nieuwjaarsdag ligt al weer even achter ons.

Misschien heeft u, in de eerste dagen van het nieuwe jaar, wel gedacht: 'wat zal het jaar mij brengen?'

U voelt dat u wat ouder wordt, soms hulp nodig heeft bij bepaalde zaken.

Uw zelfstandigheid vindt u erg belangrijk, dat is logisch. Dus vraagt u liever niets aan de ander.

Want we doen graag de dingen zélf, zolang mogelijk.. Maar dit kan weleens ten koste gaan van onszelf.

Hier moest ik aan denken toen ik plaats nam achter de laptop om een nieuw artikel te schrijven.

'Zelf doen': het was misschien wel één van de eerste zinnetje die uw dochter of buurkindje kon zeggen. Eten? Dat kon ze ook zelf, al belandde er waarschijnlijk meer happen op de grond dan in de mond. En ook de schoentjes aantrekken - natuurlijk kon hij dat!

Een herkenbaar iets. Waarschijnlijk doppen ook wij ook graag onze eigen boontjes. Soms hebben we hulp van anderen nodig. Misschien na een ziekenhuisopname of als we onze heup gebroken hebben. Niet kunnen douchen, maar wachten tot er iemand komt die me meeneemt naar de badkamer. Niet zelf kunnen rijden met de auto, maar gehaald en gebracht worden. Dat laatste klinkt op het eerste gezicht best fijn, als een luxe, maar dat is het vooral als je óók de mogelijkheid hebt het zelf te doen. Niet als je geen keuze hebt.

Hulp accepteren of - nog erger misschien - om hulp vragen: velen worstelen hiermee. En dat is begrijpelijk. Het is fijn om alles zelf te kunnen doen. En

misschien is het ook wel normaal geworden in onze maatschappij. Velen leven meer op zichzelf dan vroeger.

Waarschijnlijk zijn we in de loop van de jaren ook individualistischer geworden.

Ik las in een boek het volgende: 'we lijden massaal aan het onafhankelijkheidssyndroom. Doordat we de deugd om voor onszelf te zorgen in het extreme trekken, is het een zwakheid geworden'.

Misschien iets om over na te denken in het 2019?

Zoals u gewend bent van me, wil ik nog wat praktische tips geven. Want in het komende jaar zullen we waarschijnlijk allemaal weleens wat hulp nodig hebben. En hoe wordt de drempel voor ons lager? Hoe kunnen we onszelf aanleren om makkelijker iets te vragen?

- * Helpen is vaak wederkerig. Denk aan de keren dat u zelf iets voor een ander deed. Dit kan u net het zetje geven wat u nu zelf nodig heeft om het te doen.
- * Draai het eens om. Is hulp vragen een teken een teken van zwakheid of is het juist sterk om te erkennen dat we iets niet kunnen?
- * Begin klein, zoals hulp vragen bij een doos tillen, de bloembollen in de tuin doen of een boodschap doen.
- * Weet wat u wilt vragen en aan wie? Zeg specifiek waar u hulp bij nodig hebt en bedenk wie u hier het beste mee kan helpen.
- * Benader niet steeds dezelfde mensen.
- * Maak het de ander makkelijk om nee te zeggen. Dit komt bij de ander prettig over.
- * Is het niet een beetje vreemd dat u graag de ander helpt, maar dat de ander u niet mag helpen?

Om op dit laatste in te gaan. We helpen

vaak liever de ander dan dat we zelf hulp vragen. En we vinden hulp geven helemaal niet vreemd. Dus ... wat zou de ander denken als wij een keer om iets vragen?

Wat weerhoudt ons er eigenlijk van? Hier is onderzoek naar gedaan. Het schijnt dat wij mensen dan denken dat we iemand tot last zijn. Of anderen hoeven niet te weten in welke omstandigheden ik nu verkeer. Misschien wijst de ander me nu wel af. Mijn problemen zijn niet belangrijk genoeg om hulp bij te vragen. Ik wil graag onafhankelijk blijven.

Het kunnen dus diverse redenen zijn. Ook een puntje om in deze maand eens bij stil te staan door u en mij? Want hoe is dit bij ons?

Durven en willen we iets aan één van onze kinderen of aan een buurvrouw vragen?

Ik hoop dat de drempel om hulp te vragen in 2019 voor ons allen niet te hoog is! Volgende maand hoop ik in te gaan op het vervolg: hoe kunnen we het beste de hulp ontvangen?

*Met een vriendelijke groet,
Marianne*

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,
PKN (hervormd) Brandwijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@filternet.nl

Medewerkers:

Ds. J. van Amstel, Christ Geref., Ede
Mevrouw W. Breederveld,
PKN (hervormd) Stellendam
Rev. W. de Jong, Chr. Reformed Church,
Straffordville, Ontario, Canada
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede

Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)
Dirksland

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);
Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net; opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: abonnee@krachtnaarkruis.net of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.
Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net